

Doktor **Malgorzata Czerwiec** ukończyła Uniwersytet Zielonogórski na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych uzyskując tytuł magistra w zakresie resocjalizacji i profilaktyki osób niedostosowanych społecznie. W latach 2011-2015 odbyła studia doktoranckie w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we Wrocławiu. Posiada kwalifikacje m.in. z zakresu organizacji i zarządzania w oświacie, oligofrenopedagogiki, andragogiki.

Tytuł doktora nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika uzyskała w 2018 r. Przygotowana rozprawa doktorska pod tytułem: *Kształtowanie etosu zaufania w szkole. Studium socjopedagogiczne* została wyróżniona przez Radę Wydziału Nauk Pedagogicznych DSW we Wrocławiu. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. zw. dr hab. Zbigniew Kazimierz Kwieciński, a recenzentami: prof. UZ dr hab. Ewa Bochno i prof. WSB dr hab. Danuta Wajsprych.

W latach 2013-2017 systematycznie uczestniczyła w seminariach z prof. zw. dr hab. Z. K. Kwiecińskim - opiekunem naukowym. Brała udział w wielu konferencjach ogólnopolskich, jak i międzynarodowych; również czynnie (w sesjach równoległych). Uczestniczyła w kilku warsztatach metodologicznych m.in. organizowanych przez DSW w Morawie, Nowym Gieraltowie; na UMK w Toruniu.

Od 2014 roku współpracuje z Wyższą Szkołą Zarządzania *Edukacja* we Wrocławiu – wykładowca na studiach podyplomowych z zakresu zarządzania w oświacie.

Jest pedagogiem – praktykiem, nauczycielem dyplomowanym, certyfikowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej liderem zmian w obszarze kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Posiada uprawnienia do posługiwania się specjalistycznymi narzędziami z zakresu diagnozy pedagogicznej dzieci i młodzieży oraz kwalifikacje do terapii Biofeedback, którą prowadzi. W latach 2013-2015 pracowała w projekcie systemowym współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego pn. *Bezpośrednie wsparcie rozwoju szkół poprzez wdrożenie zmodernizowanego systemu doskonalenia nauczycieli w Powiecie Średzkim. Priorytet III. Wysoka jakość systemu oświaty, Działanie 3.5. Kompleksowe wspomaganie rozwoju szkół.*

Od 2013 r. pracuje w Powiatowym Zespole Placówek Oświatowych w Środzie Śląskiej – pełni funkcję dyrektora placówki; godziny dydaktyczne realizuje w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej jako pedagog. W codziennych działaniach ma bezpośredni kontakt ze wszystkimi podmiotami edukacji. Diagnozuje, opiniuje, orzeka i prowadzi terapię; wspomaga pracę szkół i placówek; wspiera rodziców dzieci/uczniów, współpracuje z szeregiem instytucji działających na rzecz dziecka i rodziny. Jest organizatorem konferencji, warsztatów oraz spotkań dla nauczycieli i rodziców. Współorganizuje lokalne imprezy o charakterze profilaktycznym, organizuje etapy powiatowych konkursów zDolny Ślązaczek i zDolny Ślązak dla najzdolniejszych uczniów szkół podstawowych i gimnazjów. Współpracuje ze Stowarzyszeniem Ojczyzny Polszczyzny również w zakresie organizacji konkursów, a także z Okręgową Komisją Egzaminacyjną we Wrocławiu jako obserwator egzaminów zewnętrznych od podstawowego do średniego etapu edukacji.

W latach 2010-2013 pracowała w Dolnośląskim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli we Wrocławiu - Filia w Legnicy, pełniąc funkcję kierownika filii, nauczyciela konsultanta w obszarze wsparcia psychologiczno-pedagogicznego; wcześniej zatrudniona w Zespole Placówek Resocjalizacyjnych w Brzegu Dolnym jako wicedyrektor, pedagog, nauczyciel.

Mieszka wraz z mężem w Lubiążu na Dolnym Śląsku; jest mamą Alicji.

Do najważniejszych publikacji należą:

- Czerwiec M., *Możliwości wsparcia społecznego uczniów w ramach obowiązującego prawa oświatowego* [w:] E. Kędra, Kryzysy rozwojowe dzieci i młodzieży a możliwości jej psychospołecznego wsparcia, Publikacja wydana ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Legnica 2012, s. 121-125.
- Czerwiec M., *Znaczenie zaufania społecznego w przestrzeni edukacyjnej* [w:] I. Adamek, B. Olszewska (red.), *Pomiędzy dwiema edukacjami – nauczyciel wczesnej edukacji wobec czasu zmiany*. Łódź: Wydawnictwo Naukowe WSP, 2014, s.171-180.

Streszczenie rozprawy doktorskiej:

Kształtowanie etosu zaufania w szkole Studium socjopedagogiczne

Podjęłam namysł nad etosem zaufania, a próba scharakteryzowania i określenia, w jaki sposób się on kształtuje w szkole stała się przedmiotem dysertacji. Z punktu widzenia metodologii nauk społecznych rozprawa ta ma specyfikę teoretyczno-empiryczną, ponieważ prowadzone w niej analizy dotyczące kształtowania zaufania w szkole są dokonywane zarówno na podstawie literatury przedmiotu dotyczącej zagadnienia (na przykład kultury zaufania w szkole), jak i w oparciu o badania jakościowe, a dokładniej – o zogniskowany wywiad grupowy. Badaniom wytyczyłam następujące cele: teoretyczno-poznawczy – rozumienie i opis pojęcia „zaufanie” wyrażane przez uczniów, rodziców i nauczycieli oraz praktyczno-społeczny, czyli wskazanie działań postrzeganych przez uczniów, rodziców i nauczycieli, jako sprzyjających kształtowaniu etosu zaufania w szkole.

Rozprawa doktorska składa się z sześciu części. Wstęp do dysertacji sygnalizuje podjętą problematykę, motywy zainteresowań badawczych oraz nakreśla strukturę pracy.

Część pierwsza, zatytułowana *Zaufanie jako ostoja życia społecznego*, zawiera prezentację idei zaufania jako ostoji życia społecznego w oparciu o kontekst teoretyczny. Ponadto przedstawiłam deskrypcję kapitału społecznego ze wskazaniem na jego związki z edukacją. Odwołałam się do zjawiska anomii społecznej. Część pierwszą zamyka rozdział opisujący kulturowe źródła niskiego poziomu zaufania Polaków.

W kolejnej części zatytułowanej *Szkola – instytucja budująca zaufanie społeczne*, omawiam przestrzeń szkoły wraz z jej poziomami, zwracam uwagę na parantelę przestrzeni edukacyjnej z zachowaniem uczniów. Ważną kwestią okazał się temat niespełnionych nadziei w edukacji po zmianie ustroju politycznego w Polsce w 1989 roku.

Część trzecią dysertacji (*Zaufanie społeczeństwa a kształtowanie społeczeństwa ufności*) poświęciłam kwestiom zaufania społeczeństwa i kształtowania społeczeństwa ufności. Podjęłam próbę odpowiedzi na pytanie czy społeczeństwo ma zaufanie do edukacji.

Czwarta część wywodu została poświęcona w całości zagadnieniom dotyczącym problematyki badawczej i procedurze badań. Perspektywę badawczą niniejszej pracy sytuuję w paradygmacie konstruktywistyczno-interpretatywnym. Obrana metodologia pozwalała mi wielokrotnie zagłębiać się w fenomen życia szkoły z perspektywy jego podmiotów. Wnikanie w codzienność szkolną oparłam o model jakościowych badań pedagogicznych.

W piątej części dysertacji pod tytułem *Zaufanie w doświadczeniach i świadomości podmiotów funkcjonowania szkoły*, przedstawiłam analizę i interpretację badań empirycznych. Analiza zebranego materiału zawiera kluczową kwestię – w jaki sposób zaufanie funkcjonuje w doświadczeniach i świadomości podmiotów szkoły: uczniów, nauczycieli i rodziców. Zaprezentowałam sposoby definiowania zaufania, a także postrzeganie relacji

społecznych w szkole (przejaw kultury zaufania) z perspektywy każdej z badanych grup. Przedstawiłam także istotne z punktu widzenia całego wywodu pytanie o to, czy poszczególne podmioty dostrzegają działania budujące zaufanie oraz przeciwnie: czy dostrzegają zachowania sprzyjające formowaniu kultury nieufności w społeczności szkolnej.

Część szósta rozprawy to *Wnioski z badań i dyskusja*. Zebrałam tu syntetyczne wnioski sformułowane na podstawie badań oraz podjęłam dyskusję na temat potrzeby i możliwości tworzenia etosu zaufania w szkole.

Rozprawę zamyka *Zakończenie*, w którym wskazałam **konieczność kształtowania etosu zaufania w szkole**.